

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

2 juli 2002

B5-0383/2002 }
B5-0384/2002 }
B5-0389/2002 }
B5-0392/2002 }
B5-0396/2002 }
B5-0397/2002 }

RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

ingivet i enlighet med artikel 37.4 i arbetsordningen av

- John Bowis och Mario Mantovani för PPE-DE-gruppen
- Francisca Sauquillo Pérez del Arco och Margrietus J. van den Berg för PSE-gruppen
- Marieke Sanders-ten Holte för ELDR-gruppen
- Didier Rod och Danielle Auroi för Verts/ALE-gruppen
- Joaquim Miranda, Yasmine Boudjenah, Luisa Morgantini, Feleknas Uca och Jonas Sjöstedt för GUE/NGL-gruppen
- Sergio Berlato och Liam Hyland för UEN-gruppen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

- UEN (B5-0383/2002),
- PSE (B5-0384/2002),
- ELDR (B5-0389/2002),
- GUE/NGL (B5-0392/2002),
- PPE-DE (B5-0396/2002),
- Verts/ALE (B5-0397/2002),

om slutsatserna från Förenta nationernas världstoppmöte om livsmedelsförsörjning

RC\473370SV.doc

PE 319.810}
PE 319.811}
PE 319.816}
PE 319.819}
PE 319.823}
PE 319.824} RC1

Europaparlamentets resolution om slutsatserna från Förenta nationernas världstoppmöte om livsmedelsförsörjning

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de slutsatser som uppnåddes av de 183 nationer som deltog i FN:s toppmöte om livsmedelsförsörjning i Rom (Italien) den 10-13 juni 2002, och de slutsatser som tidigare uppnåtts av de 185 nationer som deltog i världstoppmötet om livsmedelsförsörjning 1996,
- med beaktande av rådets (bistandsfrågor) förklaring av den 8 november 2001 om förberedelserna inför FN:s konferens om utvecklingsfinansiering och de slutsatser som EU:s utrikesministrar nådde fram till den 17 juni 2002 i Luxemburg om världstoppmötet om livsmedelsförsörjning och världstoppmötet om hållbar utveckling samt de slutsatser som fastställdes av de femton stats- och regeringscheferna inom EU vid mötet i Sevilla (Spanien) den 21-22 juni 2002,
- med beaktande av artikel 25 i den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter från 1948 och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
- med beaktande av artiklarna 24 och 27 i FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av slutsatserna från G8-toppmötet i Kananaskis (Kanada) den 26-28 juni 2002, där huvudfrågan gällde samarbete med Afrika och det nya partnerskapet för Afrikas utveckling (NEPAD),
- med beaktande av FN:s kommande världstoppmöte om hållbar utveckling, som äger rum i Johannesburg (Sydafrika) den 2-11 september 2002,
- med beaktande av Europaparlamentets betänkande av den 6 april 2000 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av 1999 års konvention om livsmedelsbistånd,
- med beaktande av sin resolution av den 1 mars 2001 om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik samt sina tidigare resolutioner om skuldavskrivning för utvecklingsländerna och samstämmigheten mellan EU:s olika politikområden, särskilt sina resolutioner av den 7 februari och 25 april 2002 om konferensen i Monterrey och av den 16 maj 2002 inför Förenta nationernas världstoppmöte om livsmedelsförsörjning i Rom,
- med beaktande av rådets (bistandsfrågor) förklaring av den 8 november 2001 om förberedelserna inför FN-konferensen om finansiering av utvecklingsbistånd, i vilken det bekräftas att Europeiska unionen lägger stor vikt vid att konferensen om finansiering av utvecklingsbistånd och världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg i september 2002 blir en framgång,

RC\473370SV.doc

PE 319.810}
PE 319.811}
PE 319.816}
PE 319.819}
PE 319.823}
PE 319.824} RC1

- med beaktande av Marrakeshavtalen om jordbruk, de nya jordbruksförhandlingar som förts sedan den 1 januari 2000 och den förklaring som ministrarna antog vid Världshandelsorganisationens (WTO) fjärde ministerkonferens i Doha,
- med beaktande av slutsatserna från FN:s konferens om finansiering av utvecklingsbistånd som ägde rum i Monterrey (Mexiko) den 18-22 mars 2002,
- med beaktande av OECD-dokument om utvecklingssamarbetets roll inför 2000-talet, FN:s millennieförklaring, G8-ländernas rapport om fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling, samt de resolutioner som politiker och statschefer antog vid sitt möte i samband med jubelåret,
- med beaktande av den resolution om tryggad livsmedelsförsörjning som den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU antog den 1 november 2001, och av följande skäl:
  - A. Alla människor har rätt till sund och näringsrik mat och rent vatten och en grundläggande rättighet att skyddas från svält. Vatten och biologisk mångfald bör betraktas som kollektiva tillgångar.
  - B. Strategier för livsmedelsförsörjning och hållbar landsbygdsutveckling utgör en av Europeiska unionens sex prioriteringar för utvecklingspolitiken och bör främjas av alla internationella ekonomiska och finansiella institut. Världstoppmötet om livsmedelsförsörjningen har inte gjort mycket för att åtgärda problemet med världssvälten och har mest upprepat sina gamla löften från 1996.
  - C. Sex länder i Afrika - Zimbabwe, Malawi, Zambia, Lesotho, Swaziland och Moçambique - står inför en överhängande kris där 14 miljoner människor lider av livsmedelsbrist och hungersnöd.
  - D. Världstoppmötet om livsmedelsförsörjning 2002 är en av tre FN-sammankomster som behandlar frågan om utrotning av fattigdom och svält. De andra två är FN:s konferens i Monterrey om utvecklingsfinansiering i mars 2002, där man lade grunden för ytterligare finansiering, och FN:s världstoppmöte om hållbar utveckling i Johannesburg i september 2002.
  - E. I samband med det världstoppmöte om livsmedelsförsörjning som hölls i Rom 1996 fastslogs att man senast 2015 skulle halvera antalet svältande människor i världen, vilka för närvarande beräknas uppgå till 815 miljoner människor. Såväl FAO:s generalsekreterare Jacques Diouf som FN:s generalsekreterare Kofi Annan har förklarat att detta mål är orealistiskt.
  - F. FN:s toppmöte om livsmedelsförsörjning i juni 2002 måste betraktas som ett misslyckande, medan FN:s världstoppmöte om hållbar utveckling i Johannesburg i september 2002, som kommer att fokuseras på integrering av hållbar utveckling och miljöpolitik, utgör nyckeln till åtgärder i stället för orealistiska åtaganden.

- G. Kommissionen borde under världstoppmötet om livsmedelsförsörjning ha stått för en konsekvent strategi för EU:s jordbruks- och fiskepolitik samt dess handelspolitik inom ramen för WTO.
- H. Om man skall kunna genomföra en internationell allians mot svält och fattigdom, med bland annat bidrag till FAO:s fond för livsmedelssäkerhet, är det nödvändigt att reformera EU:s utvecklingspolitik, som finansieras av två separata instrument (Europeiska utvecklingsfonden och EU:s budget). Syftet med denna reform är att göra det möjligt för kommissionen, parlamentet, medlemsstaterna och andra internationella organisationer att bättre samordna politikens utformning, den parlamentariska kontrollen och genomförandet.
- I. FAO:s politik för livsmedelsbistånd och budgetförvaltning behöver reformeras och präglas av mer öppenhet och effektivitet så att 2002 års världstoppmöte om livsmedelsförsörjning skall kunna utmynna i konkreta åtgärder.
- J. Vid Europeiska rådet i Sevilla underströk EU:s ledare behovet av att uppnå ett gott resultat vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg genom tydliga och konkreta politiska åtaganden med en exakt tidsplan.
1. Europaparlamentet beklagar att världstoppmötet om livsmedelsförsörjningen har avslutats utan att några nya åtaganden har ingåtts, och kritiserar att världstoppmöten om utvecklingsfrågor ideligen sammankallas, men sällan leder till några resultat. De beslut som fattades i Monterrey borde ha lett till förnyade ansträngningar av alla de länder som deltog i världstoppmötet i Rom.
  2. Europaparlamentet påpekar att löftena bara blir meningsfulla om de följs upp av klara och konkreta politiska åtaganden med en exakt tidsplan vid FN:s världstoppmöte om hållbar utveckling i Johannesburg.
  3. Europaparlamentet beklagar att endast två av EU:s femton ledare deltog i världstoppmötet om livsmedelsförsörjning i Rom och uppmanar alla EU:s ledare att delta vid toppmötet i Johannesburg i september.
  4. Europaparlamentet erkänner FN-mötenas särskilda rättsliga status, och beklagar att Zimbabwes president Robert Mugabe kunde utnyttja FN:s världstoppmöte om livsmedelsförsörjning i Rom till att visa sitt förakt för EU:s riktade sanktioner. Det var särskilt ironiskt att Mugabe skulle tala inför konferensen om livsmedelsförsörjning samtidigt som hans egen ZANU-PF-politik håller på att förstöra Zimbabwes jordbruksstruktur.
  5. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att i samarbete med FN:s världslivsmedelsprogram och andra internationella givare utarbeta en katastrofplan för att råda bot på den skärpta kris i form av hungersnöd och livsmedelsbrist som 14 miljoner afrikaner nu drabbas av.

RC\473370SV.doc

PE 319.810}
PE 319.811}
PE 319.816}
PE 319.819}
PE 319.823}
PE 319.824} RC1

6. Europaparlamentet beklagar de fall där regeringarna i länder med osäker livsmedelsförsörjning har prioriterat militärutgifter framför invånarnas akuta näringsbehov och uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att försöka styra om fördelningen av medel när man utarbetar strategier för olika länder.
7. Europaparlamentet bekräftar på nytt att livsmedelsstödet måste vara reserverat för nödsituationer, och uteslutande betalas ut i form av bidrag. När så är möjligt bör man främja den lokala handeln samt erbjuda näringsriktigt sammansatt kost och respektera lokala matvanor. Stödet måste åtföljas av åtgärder som gör det möjligt att gradvis avveckla stödet genom att på nytt bygga upp produktionskapaciteten i de berörda områdena.
8. Europaparlamentet är medvetet om effekterna av hiv/aids-pandemin och andra överförbara sjukdomar och uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att se till att man i politiken för tryggad livsmedelsförsörjning tar hänsyn till dessa avgörande hälsofrågor samt till behovet av information om förebyggande och behandling.
9. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att se till att de beslut som fattats av FN:s konferens om utvecklingsfinansiering, världstoppmötet om livsmedelsförsörjning och världstoppmötet om hållbar utveckling leder till samordnade internationella åtgärder för att utrota svält, fattigdom och sjukdomar, samtidigt som de grundläggande principerna om gott styre och rättssäkerhet främjas.
10. Europaparlamentet välkomnar uppmaningen som vid världstoppmötet om livsmedelsförsörjning riktades till industriländerna att utarbeta nya och innovativa metoder för att främja samarbete och tekniköverföring inom jordbruket, vattenförvaltning och hälsovård. Utvecklingsländerna bör samtidigt ha rätt att fritt bestämma vilken ny teknik de vill tillämpa. Parlamentet uppmanar EU och de internationella biståndsgivarna att uppmuntra rättvis tillgång till mark, öka investeringarna i landsbygdens ekonomi och förbättra överföring av teknik och teknisk utbildning.
11. Europaparlamentet betonar vikten av att man uppmuntrar mikrofinansiering och lån till låg ränta för att stimulera landsbygdsutveckling för lantbrukare och tillgång till mark, den lokala fiskeindustrin, fiskodlingar, och att man i utvecklingsländerna främjar lokala anläggningar för livsmedelsbearbetning. Europaparlamentet kräver att småskaligt fiske och lokalt vattenbruk främjas och respekteras.
12. Europaparlamentet betonar behovet av att beakta rättssäkerhet, demokrati och gott styre när sådana frågor som jordreformer avgörs och välkomnar de utfästelser om detta som EU:s ledare gjorde vid toppmötet i Sevilla.
13. Europaparlamentet anser att en bindande internationell uppförandekod om rätten till tillräcklig föda skall utarbetas så fort som möjligt.
14. Europaparlamentet beklagar de katastrofala följder som den nyligen antagna amerikanska jordbrukslagen (US Farm Bill) haft för utvecklingsländerna. Handelshinder, subventioner och andra åtgärder som snedvrider handeln, särskilt inom sektorer där utvecklingsländerna

har särskilda exportintressen såsom jordbruket, bör ses över och minskas.

15. Europaparlamentet begär att EU skall uppmana sina partnerländer i den industrialiserade världen att öppna upp sina marknader för produkter från de 49 minst utvecklade länderna, i likhet med EU:s initiativ ”Allt utom vapen” och att genom Dohaprocessen se till att jordbruket i dessa länder kan skyddas mot låga världsmarknadspriser. Kommissionen uppmanas att tillsammans med EU-ländernas och AVS-ländernas ministrar se till att livsmedelsförsörjning och tillgång till resurser blir huvudfrågorna i de kommande handelsförhandlingarna mellan AVS och EU.
16. Europaparlamentet begär att nuvarande WTO-runda inriktas på behovet av utveckling – inklusive livsmedelsförsörjning – och anser att detta innebär att ändringar måste göras i EU:s gemensamma jordbrukspolitik och gemensamma fiskeripolitik om målen skall kunna nås. Vissa industriländer vidtar tyvärr protektionistiska åtgärder för sin egen jordbruksproduktion i allt högre utsträckning, vilket står i strid med WTO:s frihandelsbestämmelser.
17. Europaparlamentet anser att EU måste se till att dess regler för livsmedelsproduktion inte skapar handelshinder för utvecklingsländerna. Europaparlamentet uppmanar EU att samarbeta med FAO för att bevilja rimliga undantag på detta område och ge ekonomiskt stöd så att sådana länder kan uppfylla de kriterier som EU och andra industriländer tillämpar.
18. Europaparlamentet uppmanar Europeiska kommissionen och rådet att begära att Förenta nationerna anordnar en konferens med FAO:s medlemsstater där denna organisations struktur, förvaltning, budget och verksamhet noggrant kan ses över och rationaliseras så att FAO:s åtgärder kan bli effektivare och mer ändamålsenliga i linje med andra internationella givares åtgärder.
19. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och EU:s medlemsstater att ge tydliga finansiella utfästelser till förmån för fonden för livsmedelsförsörjning och livsmedelssäkerhet och att vidta de institutionella reformer som krävs för att möjliggöra mer samarbete mellan internationella och bilaterala givare, så att utvecklingshjälpen utdelas på ett mer effektivt sätt. För att uppnå detta uppmanar Europaparlamentet rådet att fatta beslut om att Europeiska utvecklingsfonden skall ingå i EU:s budget, i avsikt att upprätta en öppen och heltäckande finansiell ram för EU:s utvecklingsbistånd som kommer att göra det möjligt att distribuera EU:s stöd effektivt och utan onödigt dubbelarbete.
20. Europaparlamentet anser att FAO bör spela en aktiv roll för att utforma och genomföra de internationella rättsliga instrument som behövs för förvaltning och kontroll av hur de gemensamma resurserna utnyttjas. Vid världstoppmötet om livsmedelsförsörjning 2002 fattades ett välkommet beslut om att inrätta en mellanstatlig arbetsgrupp för att under en tvåårsperiod göra en bedömning av riktlinjer till stöd för medlemsstaternas insatser för att uppnå målet om rätt till tillräcklig föda. I detta arbete måste man dock involvera det civila samhället och diskussionerna måste föras öppet.
21. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att vid FN:s toppmöte om hållbar

RC\473370SV.doc

PE 319.810}
PE 319.811}
PE 319.816}
PE 319.819}
PE 319.823}
PE 319.824} RC1

utveckling (Johannesburg i september) arbeta för att vatten och biologisk mångfald skall definieras som kollektiva tillgångar.

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, regeringarna och parlamenten i EU:s medlemsstater och i kandidatländerna, ordförandena för den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU, generalsekreterarna för FN, Afrikanska unionen, brittiska samväldet, OECD och Interparlamentariska unionen, ordförandena för FN:s generalförsamling, FN:s säkerhetsråd, FN:s ekonomiska och sociala råd, Europeiska investeringsbanken, Världsbanken och Internationella valutafonden, samt generaldirektörerna för FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), Världslivsmedelsprogrammet (WFP), FN:s utvecklingsprogram (UNDP) och Internationella fonden för jordbruksutveckling (IFAD).